

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Arcano alolquo Deus hominem conslatus est ab initio. Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

Galat. 3.

cardo fidei nostre sita est & breuibus comprehensa. Is scopus est totius euangelicæ doctrinæ. Et quid aliud lex, pedagogus noster in Christum: Quid psalmi: quid propheta aliud promittunt, quàm huius promissionis impletionem perficiendam per Christum? Vnde huius promissionis resolutio, est fidei nostre declaratio, & euangelij ab euangelistis descripti comprehensio.

Arcano alloquio Deus hominem consolatus est
ab initio. Cap. XXI.

Psal. 84.

Phil. 4.

Eph. 2.

Osee 2.

Iob 4.

Matt. 6.

Cant. 6.

Matt. 21.

Prou. 1.

Rom. 8.

Eph. 2.

Cant. 5.

Apo. 3.

Addidit benignitas diuina & alios modos, quibus circumuentum hominē in benedictionibus dulcedinis præuenit & mœstum demulsit, & lapsum erexit in spem, nepe, arcano alloquio mentis interno. De quo Dauid ait: Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacem suam in plebem suam. Illam pacem, quæ exuperat om̄em sensum: quæ est Christus Iesus omnia pacificans, siue quæ in cælis, siue quæ sunt in terris. Et alibi: Ducam eam in solitudinē, & ibi loquar ad cor eius. Hoc est verbum absconditum & vena fufurrij eius quod quasi furtiuę suscipit auris illius, qui patrē orat in abscondito, clauso super se sensuum externorum ostio. Hoc modo, Deus misericors & miserator, semper ad corda loquitur, semper clamat, Reuerte, Reuerte sinamitis. Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis. Et iterum: Conuertimini ad correptionem meam: Quousque paruuli diligitis infantiam, & stulti ea quæ noxia sunt cupitis? Quicumque sic spiritu Dei aguntur, illuminantur, reguntur, & instinctus eius sequuntur habenas: hi filij Dei, uasa in honorem & misericordiæ, ciues sanctorum sunt & domestici Dei. At, multi dum vocem pulsantis spiritus sancti, ad ostium cordis audiunt, & inuitantis amici, ob-

durant corda sua, sicut serpens, quæ non vult audire vo-
 cem incantantis. Continent aures suas, resistunt spiritui- **Act. 7.**
 sancto, De quibus Hieremias ait: Cui loquar, & quem cõ- **Hiere. 6.**
 testabor. Ecce incircuncisæ aures eorum, & audire non **Psal. 35.**
 possunt. Quia nolunt intelligere vt bene agant, vt à dia-
 boli laqueis respiscant, vt ambulent in lege Dei. Ideo
 verbum domini, quo spiritus sanctus vel ad cor eorum lo-
 quitur, vel foris eos reuocat, fit eis in opprobrium & de- **Hiere. 6.**
 risum, & non suscipiunt illud: Nolunt audire, scire & vi- **Hier. 2.**
 dere, quod malum est, & amarum, reliquisse eos domi-
 num Deum suum, & non esse timorem illius apud eos.
 Ad hos apostolus ait: Spiritum sanctum nolite extingue- **1. Thef. 5.**
 re. Spiritum sanctum extinguunt, qui ignem amoris di-
 uini, quem in corda electorum diffundit, per peccata in **Rom. 5.**
 nihilum redigunt: Vel per dilectionem mali, à se exclu- **Mich. 3.**
 dunt, & expediunt ne in corda eorum infundatur: Vel
 spiritum sanctum extinguunt, qui eius instinctus ad bo-
 num, contemnunt, & facere recusant. Hoc modo, spiritui
 gratiæ contumeliam faciunt. Et spiritum sanctum contri- **Heb. 10.**
 stant, in quo signati sunt in die redemptionis siue regene- **Ephe. 4.**
 rationis suæ. **2. Corinth. 1. & 5.**

Super hæc, & angelorum affatu, ab initio, creberri- **B**
 mè consolatus est afflictos, & docuit ignaros, quæ erat vo-
 luntas sua, vt facerent eam. Nam apparitiones domini, **Act. 7.**
 quas multas legimus patribus factas, in confesso est, ange-
 los absoluisse. Sic protoparentes, angelus transgressio- **Gene. 3.**
 nis reprehendit, & alia quæ textus eo loci habet, dixit
 & fecit. Sic & malignum Cain angelus monuit, ne con- **Gene. 4.**
 ceptam malitiam opere perpetraret: Et cum innoxio
 sanguine fuso fratrem occidisset, durè increpauit eum
 ac maledixit. Angelus iusto Noe fabricationem arcæ man- **Gen. 6.**
 dat: Abrahæ multifariè multisque modis apparet & lo-
 quitur verba mysterijs turgentia, Sic Isaac, sic Iacob
crebro.

crebrò apparuerunt, & de magno pietatis sacramento, licet in mysterio, plenè eos edocuerunt. Taceo hic amicum dei Moſen, electum Dauid, & totum chorum prophetarum: quibus cum angeli loquebantur de ſalutis humanæ rebus & negotijs, ſine intermiſſione.

C Hæc obſecro expendè, hoc tecum diligentiffimè reputa, & videbis, quàm multipliciter Deus cū diues ſit in miſericordia, à mundi exordio hominem non dereliquit, ſine verbo ſuo (quod ſanctiffimè eſt voluntatis ſuæ manifeſtatio.) Nam in corde illud homini ſcripſit per luminis vultus ſui ſignationē, ſiue legis naturalis impreſſionē. Similiter & in membris corporis & eius qualitate, totam paræneticam doctrinam ſalutis ei inſculpiſit, In omnibus creaturis verbum ſuum homini ob oculos poſuit. Inſuper auribus (vt ita loquar) trifariam inculcauit: Nempe, redemptorem promittendo, occultè ad cor loquendo, & per angelos eum ad iuſtitiam erudiendo: Sic legem ſuam tripliciter ſcripſit, & ſuam voluntatem nobis manifeſtauit: In corde, in oculis, in auribus erudiuit hominem & de lege ſua docuit, in ſeipſo, in creaturis omnibus, per angelos adminiſtratorios miſſos propter eos qui hæreditatem capiunt ſalutis. Nemo igitur amplius dicat: quis oſtendit & docuit nos bona & viam ſalutis æternæ? Nemo dicat, mandatum charitatis, ſumma, finis, et plenitudo legis, ſupra nos eſt in cælo poſitum et procul, ideo illud ſcire nō poſſumus, neq; aſcendere in cælum vt illud adferamus, neque nauigare ſpatioſum mare vt illud adducamus, audiamus, diſcamus, et operè impleamus: Sed iuxta nos eſt verbū dei, in corde noſtro, et in ore, et toto corpore noſtro &c. vt nemo ſe ab eius ignorantia excuſare poſſit in veritate. Iſtis modis priſci patres, illuminati et renouati ſunt in nouitate ſenſus ſui, probauerunt et cognouerunt, quæ fuit voluntas dei bona.

Horri-